

3400

Repertoriumnummer 2025/ 8394
Datum van uitspraak 8 december 2025
Rolnummer 2021/AR/476

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Registreerbaar☒ Niet registreerbaar**Eindarrest**

Europees octrooi
Inbreuk

Pozo Negro Beheer - Holbox/
Thinkerbell

Hof van beroep Brussel

Arrest

Kamer 8N,
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak:

Pozo Negro Beheer BV, vennootschap naar Nederlands recht, met vennootschapszetel in 6101 AE Echt (Nederland), Loperweg 8, met KvK-nummer 130118606

en

Holbox BV, vennootschap naar Nederlands recht, met vennootschapszetel in 6101 AE Echt (Nederland), Loperweg 8

appellanten

advocaat: mr. [REDACTED] en mr. [REDACTED], advocaten met kantoor in [REDACTED],

ter zitting aanwezig: mr. [REDACTED] en mr. [REDACTED] en de octrooigemachtigde, de heer [REDACTED],

tegen

Thinkerbell NV, met vennootschapszetel in 2550 Kontich, Blauwesteenstraat 126, ingeschreven in de KBO onder het nummer 0844.922.062

geïntimeerde

advocaat: mr. [REDACTED] en mr. [REDACTED], advocaten met kantoor in [REDACTED]
[REDACTED]

ter zitting aanwezig: mr. [REDACTED]

Het hoger beroep is gericht tegen een vonnis van 10 november 2020 van de Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel.

Partijen hebben geen akte tot betekening van dit vonnis voorgelegd.

Het verzoekschrift tot hoger beroep namens appellanten werd op 17 maart 2021 tijdig op de griffie ingediend. Het is regelmatig naar de vorm.

Partijen werden gehoord in openbare zitting op 21 oktober 2025. Het hof liet partijen bij toepassing van artikel 769 Ger.W. toe hun dossiers uiterlijk op 4 november 2025 om 12u te vervolledigen, waarna het debat van rechtswege werd gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

1. FEITEN

1. Pozo Negro Beheer is, rechtstreeks of onrechtstreeks via een dochtervennootschap, gespecialiseerd in het ontwerpen en produceren van creatieve displays om producten in een winkel uit te stallen en in de kijker te zetten.

Holbox behoort tot dezelfde groep als Pozo Negro Beheer en is een internationaal actieve onderneming met productiebedrijven in Nederland en Polen. Zij maakt het ontwerp en staat in voor de vormgeving en de productie van displays, verpakkingen en andere reclame-uitingen.

Pozo Negro Beheer ontwerpt de in deze zaak betrokken displays en Holbox commercialiseert ze in uitvoering van een licentie- en distributieovereenkomst.

Thinkerbell ontwerpt en produceert eveneens displays. Zij is een rechtstreekse concurrent van appellanten.

2. Pozo Negro Beheer is houder van het octrooi EP 3205240 B1 (hierna 'EP 240').

Dit octrooi werd aangevraagd op 23 januari 2017 op basis van een Nederlands octrooi NL 2016140 met prioriteitsdatum 22 januari 2016. EP 240 werd verleend op 14 november 2018. Het is geldig in België en in diverse omringende landen.

Het octrooi heeft de titel *'basic structure for a display stand, display stand and method of erecting said display stand'* (vrij vertaald: *'basisstructuur voor een display stand, display stand en methode om deze display stand op te bouwen'*).

Conclusie 1 luidt in de oorspronkelijke Engelse taal als volgt:

"1. A basic structure (2) for a display (1), in particular for presenting products, comprising:

- at least two side walls (3, 4),*
- at least one rear wall (5) connected to the side walls (3, 4),*
- at least one tray (6A-D) connected pivotally on its rear side to the rear wall (5),*
- wherein the tray (6A-D) comprises a support surface (7A-D) and at least one front wall (12A-D) connected pivotally to the front side of the tray (6A-D),*
- wherein the tray (6A-D) is configured to be enclosed between the side walls (3, 4),*
- connecting structures (13A-D, 14A-D) arranged in the side walls (3, 4),*
- wherein the connecting structures (13A-D, 14A-D) each comprise a recess (15A-D, 16A-D) and each comprise an engaging surface facing away from the opposite side wall (3, 4),*
- wherein end surfaces (33A-D, 34A-D) of the front wall (12A-D) are configured for co-action with a first part of a peripheral edge (23A-D, 24A-D) of the recess (15A-D, 16A-D), and wherein the side edges of the tray (6A-D) are configured to support on a second part of the peripheral edge (23A-D, 24A-D) of the recess (15A-D, 16A-D),*

***characterized in** that the tray comprises folding strips (8A-D, 9A-D) connected pivotally on either side to the support surface (7A-D), wherein the folding strips (8A-D, 9A-D) are configured to engage on the engaging surfaces of the connecting structures (13A-D, 14A-D) of the side walls (3, 4)."*

Vrij vertaald:

"1. Een basisstructuur (2) voor een display (1), in het bijzonder voor het presenteren van producten, omvattende:

- ten minste twee zijwanden (3, 4),*
- ten minste één met de zijwanden (3, 4) verbonden achterwand (5),*
- ten minste één zwenkbaar aan zijn achterzijde met de achterwand (5) verbonden tray (6A-D),*
- waarbij de tray (6A-D) een draagvlak (7A-D), aan weerszijden zwenkbaar met het draagvlak verbonden vouwstroken en ten minsten één aan de voorzijde van de tray (6A-D) zwenkbaar verbonden voorwand (12A-D) omvat,*
- waarbij de tray (6A-D) is ingericht voor insluiting tussen de zijwanden (3, 4),*
- in de zijwanden (3, 4) aangebrachte verbindingstructuren (13A-D, 14A-D),*
- waarbij de verbindingstructuren (13A-D, 14A-D) elk een uitsparing (15A-D, 16A-D) en elk een van de overliggende zijwand (3, 4) afgekeerd aangrijpvlak omvatten,*

- waarbij kopse uiteinden (33A-D, 34A-D) van de voorwand (12A-D) zijn ingericht voor samenwerking met een eerste deel van een omtreksrand (23A-D, 24A-D) van de uitsparing (15A-D, 16A-D) en waarbij de zijranden van de tray (6A-D) zijn ingericht voor afsteuning op een tweede deel van de omtreksrand (23A-D, 24A-D) van de uitsparing (15A-D, 16A-D),
met het kenmerk dat de tray aan weerszijden zwenkbaar met het draagvlak (7A-D) verbonden vouwstroken (8A-D, 9A-D) omvat, waarbij de vouwstroken (8A-D, 9A-D) ingericht zijn voor aangrijping op de aangrijpvlakken van de verbidingsstructuren (13A-D, 14A-D) van de zijwanden (3, 4).”

3. Conclusies 2 tot 7 van het octrooi zijn afhankelijke conclusies van conclusie 1 en hebben eveneens betrekking op een basisstructuur voor een display.

Conclusie 8 betreft een display dat gevormd is door een basisstructuur volgens een van de voorafgaande conclusies 1 tot en met 7, en conclusies 9 en 10 betreffen een werkwijze voor het opzetten van een display, gebruikmakend van de basisstructuur.

4. Het bijzondere aan de uitvinding is volgens appellanten dat voorzien wordt in een display waarin de verbidingsstructuren aangebracht in de zijwanden zo zijn ingericht met een uitsparing dat ze op verschillende manieren interageren met de zijranden en de voorwand van de tray (of draagvlak) om de stabiliteit van het display te verbeteren. Aan de hand van de volgende drie interacties zou het display in opgezette stand een relatief hoge stabiliteit krijgen:

- een vergrendeling van de tray in verticale richting doordat de tray aan de achterzijde verlijmd is met de achterwand, terwijl de voorwand van de tray wordt ingesloten binnen een ontvangend profiel dat als verbidingsstructuur onderdeel is van de zijwand;
- een zijdelingse vergrendeling tussen de vouwstroken aan de laterale kanten van de tray en de zijwand van het display; en
- de zijranden van de tray steunen op de verbidingsstructuur van de zijwand.

Deze interacties zorgen volgens appellanten door hun synergetisch effect voor een verbeterde stabiliteit, waarbij de trays en de zijwanden met elkaar vergrendeld zijn in zowel horizontale als verticale richting en daardoor in een gefixeerde stand ten opzichte van elkaar staan.

Het produceren van een basisstructuur voor een display vereist dat de trays worden voorzien van laterale vouwstroken, wat relatief eenvoudig uit te voeren is.

De voordelige aspecten van de uitvinding, met name stabiliteit van het display en eenvoud van productie, worden volgens appellanten uitdrukkelijk aangeduid in de beschrijving (zonder dat appellanten ernaar verwijzen) en zijn gebaseerd op de aanwezigheid van laterale vouwstroken aan de trays, die zwenkbaar zijn in de basisstructuur en die in de opgezette stand in een gefixeerde stand opgesteld zijn door insluiting binnen een verbindingsstructuur.

5. De onderzoeker bij het Europees Octrooibureau (hierna “EOB”) wees Pozo Negro Beheer tijdens de verleningsprocedure van EP 240 op een relevante anterioriteit, met name US 2015/0068998 A 1 (“US 998”), gepubliceerd op 12 maart 2015.

In §2.2 van zijn opinie stelde de onderzoeker vast dat alle kenmerken van de in conclusie 1 van EP 240 opgeëiste uitvinding terug te vinden zijn in US 998, behalve de vouwstroken die ingericht zijn om aan te haken aan het aangrijpingsvlak van de verbindingsstructuren van de zijwanden.

In §1.2 van zijn opinie stelde hij dat een alternatieve configuratie om een display samen te stellen het technisch probleem is dat conclusie 1 oplost. De bijzondere technische kenmerken daarvan zijn de vouwstroken die zwenkbaar aan het draagvlak van de tray zijn verbonden én die ingericht zijn om aan te grijpen op de aangrijpvlakken van de verbindingsstructuren van de zijwanden.

De onderzoeker vroeg Pozo Negro Beheer om US 998 te vermelden in het octrooi en om duidelijk te maken welke kenmerken al gekend waren uit de stand van de techniek. Hij vroeg om de vouwstroken naar het kenmerkend gedeelte van de octrooi-conclusie te verplaatsen, waaraan Pozo Negro Beheer gevolg gaf.

6. In EP 240 worden de trays aan de zijwanden bevestigd via zwenkbare vouwstroken die ingericht zijn om aan te grijpen op de aangrijpvlakken van de verbindingsstructuren van de zijwanden.

In US 998 worden de trays en zijwanden via een tab-gleuf aangrijpingsconstructie verbonden, met name door tabs, waarmee de verbindingsstructuren van de zijwanden zijn uitgerust, in gleuven, waarmee de draagvlakken zijn uitgerust, te steken.

7. In mei 2019 stelt Pozo Negro Beheer via Anheuser Busch InBev (hierna “AB InBev”) te hebben vernomen dat Thinkerbell ‘*Corona Ice Bucket Retail displays*’ aanbood op de Franse markt die mogelijk een inbreuk uitmaakten op EP 240. AB InBev bezorgde de plannen van het display en een exemplaar ervan aan Pozo Negro Beheer.

Pozo Negro Beheer liet de foto's en plannen van het display onderzoeken door haar octrooigemachtigden, die van oordeel waren dat er sprake kon zijn van een inbreuk, waarop Pozo Negro Beheer Thinkerbell hierover in juni 2019 aansprak.

Begin juli 2019 stelt Pozo Negro Beheer te hebben vastgesteld dat eenzelfde soort display op de Belgische markt voor Jupiler werd gebruikt. Zij nam hierover op 9 juli 2019 contact op met AB InBev, die met de verantwoordelijke persoon van Thinkerbell, de heer A, in kopie antwoordde en vroeg om dit rechtstreeks met de heer A te bespreken.

Pozo Negro Beheer stelt in de eerste plaats te hebben geprobeerd om het geschil rechtstreeks met Thinkerbell op te lossen, wat niet gelukt is. Vervolgens heeft zij Thinkerbell via haar raadslieden in gebreke gesteld, waarop correspondentie tussen partijen is gevolgd, waaruit evenwel geen akkoord is voortgevloeid.

8. Thinkerbell tekende op 13 augustus 2019 oppositie aan tegen de verlening van EP 240 bij het EOB.

Bij beslissing van 25 augustus 2021 heeft het EOB de oppositie ongegrond verklaard. Er volgde geen beroep tegen deze beslissing, die definitief is geworden.

9. Op 2 oktober 2019 vorderde Pozo Negro Beheer een bewarend en beschrijvend beslag inzake namaak bij de voorzitter van de Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel.

Bij beschikking van 4 oktober 2019 werden uitsluitend beschrijvende maatregelen toegekend.

De beschrijving werd op 9 oktober 2019 uitgevoerd en de deskundige heeft op 21 oktober 2019 zijn verslag ingediend.

Meteen na de betekening van het beslag inzake namaak vroeg Thinkerbell aan appellanten om te bevestigen dat zij over het beslag inzake namaak geen mededelingen aan derden zouden doen, waarop appellanten antwoordden dat zij geen 'onnodige mededelingen' zouden doen.

Thinkerbell verzocht de voorzitter van de ondernemingsrechtbank Brussel bij eenzijdig verzoekschrift van 10 oktober 2019 om appellanten verbod op te leggen om mededelingen aan derden te doen over het beslag inzake namaak en om mee te delen aan wie dergelijke mededelingen werden gedaan. De vordering werd grotendeels toegekend bij beschikking van

10 oktober 2019. De beschikking werd aan appellanten betekend en er volgde geen derdenverzet.

2. PROCEDUREVOORGAANDEN

10. Op 31 oktober 2019 dagvaardden appellanten Thinkerbell voor de Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel.

De vordering van appellanten in hun laatste conclusie voor de eerste rechter strekte ertoe:

“- vast te stellen dat de displays door Thinkerbell aangeboden onder de benamingen “Proximity” en “Retail” onder de beschermingsomvang vallen van het Belgische deel van het Europese octrooi EP 3 205 240

- vast te stellen dat Thinkerbell door de “Proximity” en “Retail” displays te vervaardigen, aan te bieden, in het verkeer te brengen, te gebruiken, dan wel daartoe in te voeren of in voorraad te hebben, inbreuk pleegt op het Belgische deel van het Europees octrooi EP 3 205 240;

- Thinkerbell bijgevolg te bevelen zich te onthouden van alle (rechtstreekse en onrechtstreekse) inbreuken op het Belgische deel van het Europees octrooi EP 3 205 240, in het bijzonder door het aanbieden, in het verkeer brengen, gebruiken of invoeren of voor die doeleinden in voorraad hebben, van de displays aangeboden onder de benamingen “Proximity” en “Retail” alsook van elke andere inbreukmakende display die onder een andere benaming zou worden aangeboden;

- deze staking te bevelen onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per handeling en per dag in strijd met dit verbod, vanaf de derde kalenderdag na betekening van het tussen te komen vonnis;

- Thinkerbell eveneens te bevelen om alle voornoemde inbreukmakende producten die zij op het Belgische grondgebied heeft verkocht, binnen de 15 dagen na de betekening van het vonnis terug te roepen bij de verkooppunten, op straffe van een dwangsom van 5.000 euro per display dat na het verstrijken van die termijn op de markt wordt aangetroffen;

- Thinkerbell te bevelen zich te onthouden van elke promotie, onder andere op haar website, betreffende voornoemde inbreukmakende producten, onder verbeurte van een dwangsom van 500 euro per materiële drager of per informatiedrager aangetroffen op de markt na de betekening van het tussen te komen vonnis en van 2.500 euro per begonnen dag dat op haar website hiervoor promotie wordt gemaakt;

- Thinkerbell te bevelen tot vergoeding van de schade, voorlopig geraamd op 25.000 euro, die PZ en HB gezamenlijk hebben geleden onder voorbehoud van verhoging in de loop van deze procedure;

- de deskundige ir. Patrick Theunis te bevelen de facturen betreffende voornoemde inbreukmakende producten over te maken met het oog op de concrete begroting van de geleden schade;
- Thinkerbell te bevelen om bovenaan haar website op de hoofdpagina (www.thinkerbell.be) een door uw rechtbank te bepalen samenvatting van het tussen te komen vonnis met hyperlink naar de volledige tekst te voorzien gedurende 3 maanden, dit vanaf een termijn van 5 werkdagen na de betekening van het tussen te komen vonnis, op straffe van een dwangsom van 5.000 euro per inbreuk en per dag vertraging.

Betreffende de tegenvordering in ondergeschikte orde van Thinkerbell tot nietigverklaring van het Belgische deel van EP 3 205 240:

- in hoofdorde, deze op te schorten tot er een uitspraak is van de oppositieafdeling van het EOB over de door Thinkerbell ingestelde oppositie;
- in ondergeschikte orde, deze af te wijzen als ongegrond;
- in nog meer ondergeschikte orde:
 - conform artikel 138(3) EOV de conclusies van het Europese octrooi EP 3 205 240 te beperken zoals opgenomen in de hulpverzoeken van Pozo Negro Beheer en de beschrijving van deze wijziging in het register te bevelen;
 - op basis van de aldus gewijzigde conclusie 1 van EP 3 205 240 de inbreuk vast te stellen en bijgevolg de hierboven gestelde vorderingen van Pozo Negro Beheer (in de hoedanigheid van octrooihouder) en Holbox (in de hoedanigheid van benadeelde partij) ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- de tegenvordering van Thinkerbell betreffende de beweerde slechtmaking af te wijzen als ongegrond;
- Thinkerbell in elk geval te veroordelen tot de kosten van het geding, daarin begrepen de dagvaardingskosten, de betekeningskosten, de kosten van de deskundige in het kader van het beslag inzake namaak (begroot op 6.313 euro excl. btw) en de kosten van technische raadslieden van Pozo Negro Beheer, provisioneel begroot op 1 euro en de rechtsplegingsvergoeding voorlopig begroot op 4.800 euro, evenals het rolrecht van 165 euro."

De vordering van Thinkerbell luidde in haar laatste conclusie voor de eerste rechter als volgt:

"Over de vordering op grond van artikel 19, 3de lid Ger.W.:

Vast te stellen dat Holbox en Pozo Negro Beheer afstand doen van hun vorderingen op grond van artikel 19, 3de lid Ger.W.;

Over de hoofdeis:

In hoofdorde:

De vorderingen van Pozo Negro Beheer en Holbox BV ongegrond te verklaren;

In ondergeschikte orde:

Het Belgische deel van EP 3 205 240 nietig te verklaren;

In meer ondergeschikte orde:

De vordering tot terugroeping uit de handel van de producten van Thinkerbell en vordering tot publicatie van een uittreksel van het tussen te komen vonnis ongegrond te verklaren en de door Holbox en Pozo Negro Beheer gevorderde dwangsommen te beperken en een maximum op te leggen.

Over de tegenvordering:

Vast te stellen dat de mededelingen aan derden van Holbox en Pozo Negro Beheer over de beweerde inbreuk op EP 3 205 240 door Thinkerbell een oneerlijke marktpraktijk zijn die Thinkerbell schade toebrengt of kan toebrengen in strijd met artikel VI.104 WER;

En Holbox en Pozo Negro Beheer te verbieden om ten aanzien van derden te beweren of suggereren dat de producten van Thinkerbell inbreuk maken op octrooien of andere intellectuele eigendomsrechten van Holbox of Pozo Negro Beheer zonder dat een rechter zich daarover ten gronde heeft uitgesproken, op straffe van een dwangsom van 10.000 euro per mededeling in strijd met dit verbod;

Holbox en Pozo Negro Beheer hoofdelijk en solidair te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding van 5.000 euro aan Thinkerbell;

Over de kosten:

Holbox en Pozo Negro Beheer te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van 12.000 euro voor de vorderingen ten gronde en de kosten van de bijstand door een octrooigemachtigde, provisioneel begroot op 1 euro.”

11. Bij vonnis van 10 november 2020 oordeelde de eerste rechter als volgt:

“oordeelt de rechtbank,

rechtsprekende op tegenspraak en in eerste aanleg,

dat ze exclusief bevoegd is,

dat akte verleend wordt aan Holbox BV en Pozo Negro Beheer BV van hun afstand van vorderingen op grond van artikel 19, 3de lid Ger.W.

beoordeelt de ingestelde vorderingen als ontvankelijk,

wijst de vorderingen op hoofdeis af als ongegrond,

wijst de vorderingen op tegeneis af als deels zonder voorwerp, voor wat betreft de nietigverklaring van EP 3 205 240, en deels ongegrond voor wat betreft de oneerlijke marktpraktijken beweerdelijk begaan door Holbox BV en Pozo Negro Beheer BV en de veroordeling tot schadevergoeding van de daaruit voortvloeiende schade;

In toepassing van artikel 1017 Ger.W. worden de gerechtskosten omgeslagen in die zin dat elke partij verwezen wordt in te staan voor de eigen kosten van het geding met inbegrip van de kosten van de deskundige aangesteld in het kader van het beslag inzake namaak.

Veroordeelt elke partij tot betaling van 1/3 van het rolrecht van 165 euro (55 euro) aan de FOD Financiën, na uitnodiging.”

3. VOORWERP VAN HET HOGER BEROEP

12. Appellanten stelden op 17 maart 2021 hoger beroep in tegen het vonnis van 10 november 2020.

Hun vordering luidt in hoger beroep als volgt:

“Het hoger beroep van appellanten ontvankelijk en gegrond te verklaren, en bijgevolg het vonnis a quo te hervormen;

Opnieuw rechtdoende:

- *De vorderingen van Pozo Negro Beheer (in de hoedanigheid van octrooihouder) en Holbox (in de hoedanigheid van benadeelde partij) ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg:*
 - *Vast te stellen dat de displays door Thinkerbell aangeboden onder de benamingen “Proximity” en “Retail” onder de beschermingsomvang vallen van het Belgische deel van het Europese octrooi EP 3 205 240;*
 - *Vast te stellen dat Thinkerbell door de “Proximity” en “Retail” displays te vervaardigen, aan te bieden, in het verkeer te brengen, te gebruiken, dan wel daartoe in te voeren of in voorraad te hebben, inbreuk pleegt op het Belgische deel van het Europees octrooi EP 3 205 240;*
 - *Thinkerbell bijgevolg te bevelen zich te onthouden van alle (rechtstreekse en onrechtstreekse) inbreuken op het Belgische deel van het Europees octrooi EP 3 205 240, in het bijzonder door het aanbieden, in het verkeer brengen, gebruiken of invoeren of voor die doeleinden in voorraad hebben, van de displays aangeboden onder de benamingen “Proximity” en “Retail” alsook van elke andere inbreukmakende display die onder een andere benaming zou worden aangeboden;*
 - *Deze staking te bevelen onder verbeurte van een dwangsom van 10.000,00 EUR per handeling en per dag in strijd met dit verbod, vanaf de derde kalenderdag na betekening van het tussen te komen vonnis;*
 - *Thinkerbell eveneens te bevelen om alle voornoemde inbreukmakende producten die zij op het Belgische grondgebied heeft verkocht, binnen de 15 dagen na de betekening van het vonnis terug te roepen bij de verkooppunten, op straffe van een dwangsom van 5.000,00 EUR per display dat na het verstrijken van die termijn op de markt wordt aangetroffen;*

Thinkerbell te bevelen zich te onthouden van elke promotie, onder andere op haar website, betreffende voornoemde inbreukmakende producten, onder verbeurte van een dwangsom van 500,00 EUR per materiële drager of per informatiedrager aangetroffen op de markt na de betekening van het tussen te komen vonnis en van 2.500,00 EUR per begonnen dag dat op haar website hiervoor promotie wordt gemaakt;

- *Thinkerbell te bevelen tot vergoeding van de schade, voorlopig geraamd op 25.000,00 EUR, die Pozo Negro Beheer en Holbox gezamenlijk hebben geleden onder voorbehoud van verhoging in de loop van deze procedure;*
- *De deskundige ir. Patrick Theunis te bevelen de facturen betreffende voornoemde inbreukmakende producten over te maken met het oog op de concrete begroting van de geleden schade;*
- *Thinkerbell te bevelen om bovenaan haar website op de hoofdpagina (www.thinkerbell.be) een door Uw Hof te bepalen samenvatting van het tussen te komen [arrest] met hyperlink naar de volledige tekst te voorzien gedurende 3 maanden, dit vanaf een termijn van 5 werkdagen na de betekening van het tussen te komen arrest, op straffe van een dwangsom van 5.000,00 EUR per inbreuk en per dag vertraging;*
- *Betreffende de **tegenvordering in ondergeschikte orde van Thinkerbell** tot nietigverklaring van het Belgische deel van EP 3 205 240:*
 - *In hoofdorde, deze af te wijzen als ongegrond;*
- *Het **incidenteel beroep van Thinkerbell** betreffende de beweerde slechtmaking af te wijzen als ongegrond;*
- *Thinkerbell in **elk geval** te veroordelen tot de kosten van het geding, daarin begrepen de dagvaardingskosten, de betekeningskosten, de kosten van de deskundige in het kader van het beslag inzake namaak (begroot op 6.313,00 EUR excl. BTW), en de kosten van technische raadslieden van Pozo Negro Beheer, provisioneel begroot op 1 EUR, en de rechtsplegingsvergoeding, begroot op 12.000 EUR per aanleg."*

13. De vordering van Thinkerbell is in hoger beroep als volgt:

"Over het principaal beroep:

In hoofdorde:

Verklaart het hoger beroep van Pozo Negro Beheer BV en Holbox BV toelaatbaar maar ongegrond;

In ondergeschikte orde:

Verklaart het Belgisch deel van EP 3 205 240 B1 nietig en beveelt de inschrijving van de nietigheid in het Register der Uitvindingsoctrooien;

Veroordeelt Pozo Negro Beheer BV en Holbox BV tot de kosten van het geding, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 13.000,00 EUR per aanleg aan Thinkerbell NV en de kosten van de bijstand door haar octrooigemachtigden, provisioneel begroot op 1 EUR.

Meer ondergeschikt:

Beperkt de door Pozo Negro Beheer BV en Holbox BV gevorderde maatregelen;

Over het incidenteel beroep:

Stelt vast dat Pozo Negro Beheer BV en Holbox BV een oneerlijke marktpraktijk hebben begaan door ten aanzien van een klant van Thinkerbell te beweren dat de producten van Thinkerbell NV inbreuk maken op octrooien van Holbox, zonder dat een rechter zich over die bewering heeft uitgesproken;

Beveelt de staking van elke mededeling aan derden dat producten van Thinkerbell NV inbreuk maken op octrooien van Pozo Negro Beheer BV en/of Holbox BV, op straffe van een dwangsom van 50.000 EUR per mededeling in strijd met dit verbod;

Veroordeelt Pozo Negro Beheer BV en Holbox BV hoofdelijk tot het betalen van een schadevergoeding van ex aequo et bono 5.000 EUR aan Thinkerbell NV.

Veroordeelt Pozo Negro Beheer BV en Holbox BV tot de kosten van het geding, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 13.000,00 EUR per aanleg aan Thinkerbell NV en de kosten van de bijstand door haar octrooigemachtigden, provisioneel begroot op 1 EUR."

4. BEOORDELING

(i) beweerde letterlijke octrooi-inbreuk

14. Appellanten stellen dat Thinkerbell met haar displays "Proximity" en "Retail" letterlijk inbreuk pleegt op conclusies 1 en 8 van EP 240.

Zij benadrukken dat Thinkerbell slechts betwist dat kenmerken 9.1 en 9.2 van conclusie 1 aanwezig zijn in de voormelde displays en dat zij de aanwezigheid van alle andere kenmerken niet betwist.

Volgens appellanten blijkt uit het verslag van dhr. Theunis van 21 oktober 2019 dat alle kenmerken van conclusie 1, met inbegrip van kenmerken 9.1 en 9.2, in de basisstructuur van de betrokken displays van Thinkerbell aanwezig zijn.

Specifiek voor kenmerken 9.1 en 9.2 kwam de deskundige tot de volgende vergelijking:

	Pozo Negro Beheer Hoofdconclusie EP 3205240 B1 (eigen onderlijning en nadruk)	Thinkerbell Conclusie deskundige (eigen onderlijning en nadruk)
9.1	<i>met het kenmerk dat de tray aan weerszijden <u>zwenkbaar met het draagvlak</u> (7A-D) <u>verbonden vouwstroken</u> (8A-D, 9A-D) omvat,</i>	<i>"Aan iedere <u>zijde van de tray bevinden zich twee vouwstroken</u>, één achteraan en één vooraan." (verslag p.14) [...] De <u>voorste vouwstrook</u> grijpt wel aan op de aangrijppunten van de verbindingsstructuren van de zijwanden, maar is in de basisstructuur niet zwenkbaar verbonden met het draagvlak. Deze voorste vouwstrook is met name in de basisstructuur van het display van Beslagene verlijmd met de onderzijde van het draagvlak. <u>Door deze verlijming</u> is deze voorste vouwstrook in de door Beslagene aangeboden merchandising display of basisstructuur <u>niet meer zwenkbaar</u> met het draagvlak verbonden." (verslag p.15)</i>
9.2	<i>waarbij de <u>vouwstroken</u> (8A-D, 9A-D) ingericht zijn voor <u>aangrijping op de aangrijpvlakken</u> van de verbindingsstructuren (13A-D, 14A-D) van de <u>zijwanden</u> (3, 4)</i>	<i>"Aan iedere <u>zijde van de tray bevinden zich twee vouwstroken</u>, één achteraan en één vooraan." (verslag p.14) "De <u>voorste</u> vouwstrook <u>grijpt wel aan</u> op de aangrijppunten van de verbindingsstructuren van de zijwanden [...]" (verslag p.15)</i>

De deskundige heeft hiermee volgens appellanten bevestigd dat alle kenmerken van EP 240 in de betrokken displays van Thinkerbell aanwezig zijn, met uitzondering van kenmerk 9.1, waarvan hij vaststelde dat het op het ogenblik van de fabricage aanwezig was.

Hij bevestigde meer bepaald dat de voorste vouwstrook wel aangrijpt op de aangrijppunten van de verbindingsstructuren van de zijwanden, maar dat deze vouwstrook in de basisstructuur niet zwenkbaar verbonden is met het draagvlak, maar verlijmd is met de onderzijde van het draagvlak.

15. De eerste rechter oordeelde volgens appellanten ten onrechte dat de aanwezigheid in de basisstructuur van een verlijmde vouwstrook een letterlijke inbreuk uitsluit, met name door (verkeerdelijk) te oordelen dat:

- (i) EP 240 vereist dat de vouwstroken te allen tijde in zwenkbare toestand moeten verkeren, zonder hierbij een onderscheid te maken tussen de basisstructuur volgens conclusie 1 en het opgezet display volgens conclusie 8, en
- (ii) in het ontwerp van Thinkerbell niet de voorste vouwstrook, maar slechts een interacterende gleuf aangrijpt op de verbidingsstructuren in de zijwanden.

Appellanten verwijten de eerste rechter meer bepaald dat hij inhoudelijk van het verslag van de deskundige is afgeweken door te stellen dat het niet de (voorste) vouwstrook maar de gleuf is die verbinding maakt met de zijwanden en door te stellen dat de deskundige de gleuf buiten beschouwing heeft gelaten, hoewel hij hiervan in zijn verslag bij de bespreking van kenmerk 9.2 uitdrukkelijk melding maakte en hiervan zelfs aparte foto's opnam.

Aangezien, zoals de eerste rechter overigens ook bevestigde, de vouwstrook zelf voorzien is van een gleuf die interacteert met de verbidingsstructuur in de zijwand, staat volgens appellanten vast en is volgens hen voor elke technicus evident dat (ook) de vouwstrook in omgevouwen stand de daadwerkelijke aangrijping tot stand brengt.

Verder heeft de eerste rechter volgens appellanten geen rekening gehouden met het feit dat conclusie 1 betrekking heeft op een basisstructuur voor het opzetten van een display die verschillende elementen omvat, terwijl conclusie 8 betrekking heeft op een display zelf die uit deze basisstructuur kan worden opgezet en waarbij de onderdelen van de basisstructuur ten opzichte van elkaar in een gefixeerde stand staan.

Zo staat volgens hen vast dat de vouwstroken zich in een opgezet display in een ingesloten toestand bevinden waarin ze niet meer zwenkbaar zijn en heeft de eerste rechter dan ook ten onrechte geoordeeld dat de vouwstroken hoe dan ook zwenkbaar moeten blijven, ook nadat het display werd opgericht.

Rekening houdend met een correcte interpretatie van EP 240 en uitgaande van de juiste feitelijke vaststellingen van de deskundige, blijkt volgens appellanten dat de betrokken displays van Thinkerbell letterlijk inbreuk maken op conclusie 8 van EP 240 en worden bovendien bij de fabricage van deze displays letterlijk alle kenmerken toegepast die conclusie 1 van EP 240 voor de basisstructuur definieert.

16. Thinkerbell betwist dat er sprake zou zijn van een letterlijke inbreuk aangezien de betrokken displays niet met zwenkbare vouwstroken voor de verbinding met de verbidingsstructuren zijn uitgerust.

17. Het hof overweegt als volgt.

Een letterlijke octrooi-inbreuk vereist dat alle kenmerken van de octrooiconclusie aanwezig zijn in de beweerde namaak.

De eerste rechter oordeelde terecht dat dit niet het geval is voor de betrokken displays van Thinkerbell.

Er bestaat geen betwisting tussen partijen dat kenmerken 9.1 en 9.2 van EP 240 de enige kenmerken zijn die EP 240 van de relevante stand van de techniek, waarvoor beide partijen naar US 998 verwijzen, onderscheidt.

Volgens deze kenmerken moeten de trays aan weerszijden zwenkbaar met het draagvlak verbonden vouwstroken omvatten, waarbij de vouwstroken ingericht zijn voor aangrijping op de aangrijpvlakken van de verbidingsstructuren van de zijwanden.

Zoals ook door dhr. Theunis in zijn verslag vastgesteld, omvatten de trays van de basisstructuur van de betrokken displays van Thinkerbell geen aan weerszijden zwenkbaar met het draagvlak verbonden vouwstroken die ingericht zijn voor aangrijping op de aangrijpvlakken van de verbidingsstructuren van de zijwanden.

De betrokken displays bevatten daarentegen met de onderzijde van het draagvlak van de trays verlijmde vouwstroken met een opening of gleuf voor de verbinding met de verbidingsstructuren van de zijwand, die een uitsteeksel of tab hebben.

Door de verlijming zijn deze vouwstroken niet meer zwenkbaar, wat vereist is volgens kenmerk 9.1 van de basisstructuur waarvoor EP 240 bescherming opeist.

De betrokken displays hebben ook achterste vouwstroken die wel zwenkbaar zijn, maar deze vouwstroken grijpen niet aan op aangrijpvlakken van de verbidingsstructuren van de zijwanden, zoals vereist volgens kenmerk 9.2 van het octrooi.

De vaststelling dat de zwenkbare vouwstroken van de trays volgens het octrooi niet meer zwenkbaar zijn eens het display is opgezet, is voor de beschermingsomvang van conclusie 1

niet relevant. Conclusie 1 heeft immers betrekking op de basisstructuur van het display en niet op een opgezette display.

Dit is evenmin relevant voor de beschermingsomvang van conclusie 8, die immers een opgezette display betreft die gevormd is door een basisstructuur volgens een van de voorafgaande conclusies 1 tot en met 7 en bijgevolg door een basisstructuur met aan weerszijden zwenkbaar met het draagvlak verbonden vouwstroken die ingericht zijn voor aangrijping op de aangrijpvlakken van de verbidingsstructuren van de zijwanden.

Evenmin relevant is dat er tijdens de fabricage van de trays van Thinkerbell zwenkbare vouwstroken zijn. Tijdens de fabricage is er immers nog geen sprake van een basisstructuur.

Ook dhr. Theunis stelde dit vast in zijn verslag, waarin hij schreef *“deze voorste vouwstrook is met name in de basisstructuur van het display van Beslagene [Thinkerbell] verlijmd met de onderzijde van het draagvlak. Door deze verlijming is deze voorste vouwstrook in de door Beslagene aangeboden merchandising display of basisstructuur niet meer zwenkbaar met het draagvlak verbonden.”*

Uit het voorgaande volgt dat de trays van Thinkerbell niet aan alle kenmerken van conclusie 1 of 8 van het octrooi voldoen.

De eerste rechter oordeelde dan ook terecht dat geen letterlijke octrooi-inbreuk voorligt.

(ii) beweerde inbreuk bij equivalent

18. Volgens appellanten is er minstens sprake van een inbreuk bij equivalent.

Zij stellen dat de eerste rechter ten onrechte oordeelde dat geen inbreuk bij equivalent voorligt, op basis van de foutieve veronderstelling dat het in de betrokken displays van Thinkerbell de opening of gleuf is die door in te haken op het uitsteeksel of de tab de verbinding met de zijwand tot stand brengt.

Met deze foutieve veronderstelling, in strijd met de vaststelling van dhr. Theunis in zijn verslag, paste de eerste rechter de *‘function way result’*-test (vrij vertaald: *‘functie manier resultaat’*-test) toe en kwam hij tot de (volgens appellanten eveneens foutieve) vaststelling dat niet aangetoond is dat de verlijming van de voorste vouwstrook met de onderzijde van het draagvlak in de displays van Thinkerbell de aangrijping beïnvloedt.

Bij een correcte toepassing van de test is er volgens appellanten wel degelijk sprake van een inbreuk bij equivalent.

De vraag die voorligt is volgens appellanten of de verlijmde vouwstrook in het display van Thinkerbell, waardoor deze niet meer zwenkbaar verbonden is met het draagvlak, een inbreuk bij equivalent op EP 240 uitsluit, of, anders gesteld, of de verlijmde vouwstrook van het display van Thinkerbell in wezen dezelfde functie vervult op wezenlijk dezelfde manier en met wezenlijk hetzelfde resultaat als de zwenkbare vouwstroken volgens EP 240.

Deze vraag is in het licht van de voordelige technische effecten die door het display met vouwstroken volgens EP 240 worden bereikt te beoordelen, zijnde in het licht van (i) de eenvoud bij het produceren van de basisstructuur en (ii) de verhoogde stabiliteit van het display in opgezette toestand dankzij het toevoegen van de laterale vouwstroken.

Het eerste voordelige aspect is volgens appellanten aanwezig in de betrokken displays van Thinkerbell, aangezien het verlijmen van de vouwstrook niet wegneemt dat de vouwstroken eenvoudig te produceren zijn en dat ze snel in de gewenste positie te vouwen zijn.

Ook de verhoogde stabiliteit dankzij de drie interacties is volgens appellanten in de displays van Thinkerbell aanwezig.

De verlijmde vouwstrook heeft volgens appellanten meer bepaald dezelfde functie als de zwenkbare vouwstroken van EP 240 in die zin dat ze eveneens ingericht zijn voor aangrijping op een aangrijpvlak en dat ze in wezen hetzelfde resultaat behalen als het resultaat beoogd door de vouwstroken volgens EP 240, zijnde een verhoogde stabiliteit van het display in opgezette stand, door een stevigere gleuf die zich over drie lagen (in plaats van over slechts twee) uitstrekt.

Dit resultaat wordt volgens appellanten bovendien op dezelfde manier bekomen als in de uitvinding volgens EP 240, waarbij zij benadrukken dat ook in het opgezet display volgens EP 240 de vouwstroken per definitie gefixeerd zijn en meer bepaald dat ze ingesloten zijn in de ruimtes tussen de verbindingsstructuur en de zijwand, waar ze gefixeerd staan in een vaste hoek ten opzichte van de tray (conclusie appellanten, p. 37, randnr. 122).

Zowel in het display van Thinkerbell als in het display volgens EP 240 wordt de verhoogde stabiliteit dus bekomen vanwege de aanwezigheid van vouwstroken die in niet-zwenkbare toestand verkeren eens het display is opgezet.

Appellanten voegen toe dat Thinkerbell ten onrechte voorhoudt dat ze louter de stand van de techniek toepast, in het bijzonder US 998, aangezien ze geen louter gebruik maakt van gleuven of openingen, maar bovendien hierbij omgevouwen vouwstroken toepast, die aangrijpen achter de verbingsstructuur. De verbinding tussen de zijanten van de tray en de zijwanden van het display, wordt volgens hen in het display van Thinkerbell bereikt door het verbingsprincipe uit US 998 uit te breiden met een extra onderdeel, zijnde zijdelingse vouwstroken die aangrijpen achter de verbingsstructuur (conclusie appellanten, p. 38, randnr. 125).

Er is volgens appellanten dan ook minstens sprake van een inbreuk bij equivalent ten aanzien van conclusies 1 en 8.

Zij stellen in de procedure voor het EOB geen tegengestelde positie te hebben ingenomen en stellen in dit verband dat:

- EP 240 niet bepaalt op welke wijze de vouwstroken moeten aangrijpen op de verbingsstructuren, maar louter dat er vouwstroken moeten zijn die aangrijpen op de aangrijpvlakken en dat de vouwstroken in de displays van appellanten aangrijpen doordat deze in de binnenwand worden geplaatst, terwijl de vouwstroken bij Thinkerbell worden omgevouwen om een gleuf te vormen die op zijn beurt aangrijpt op de uitstekende tap. In beide gevallen wordt volgens appellanten aan de hand van vouwstroken die aangrijpen op de verbingsstructuren een sterkere en stabielere display gevormd ten aanzien van de stand van de techniek (conclusie appellanten, p. 38, randnr. 128),
- het onjuist is te stellen dat de uitvinding volgens het octrooi noodzakelijkerwijs moet worden begrepen als een verbeterd display waarin de tab-gleuf koppeling compleet is vervangen. Deze beperkte interpretatie is volgens appellanten niet afleidbaar uit de formulering van conclusie 1, de beschrijving van het octrooi, noch uit hun argumentatie in de oppositieprocedure (conclusie appellanten, p. 39, randnr. 131).

19. Thinkerbell betwist dat er sprake zou zijn van een inbreuk bij equivalent.

Zij stelt dat de oplossing in de betrokken displays, met name een gleuf in de tray, die verbindt met een tab of uitsteeksel, niet op wezenlijk dezelfde wijze wezenlijk hetzelfde resultaat bereikt als de vouwstroken in EP 240 die zijn ingericht om aan te grijpen op aangrijpvlakken van de verbingsstructuren van de zijwanden.

Thinkerbell verwijst naar het standpunt van de octrooigemachtigde van Pozo Negro Beheer in de oppositieprocedure voor het EOB volgens hetwelk:

- de verbinding volgens haar octrooi meer simpel en robuust is dan de oplossing volgens US 998, waar de tray, net zoals in de betrokken displays van Thinkerbell, verbonden wordt met de zijwand door het inbrengen van een tab op de zijwand in gleuven in het draagvlak van de tray,
- haar vouwstroken in vergelijking met US 998 een gecombineerde koppelingsreactie bereiken die een voordelig synergetisch resultaat heeft dat gelijkaardig is aan US 998, in combinatie met een meer robuuste en betrouwbare verbinding van de zijden van de tray met de verbindingsstructuur,
- de oplossing van US 998 minder effectief en minder betrouwbaar is en dat het een intrinsieke eigenschap is van gleuven dat ze kunnen worden beschadigd door scheuren aan de randen van de gleuf tijdens het gebruik en opzetten van het display, in welk geval de tray en zijwand minder goed zullen samenwerken en het display daarom minder effectief en betrouwbaar is.

Aangezien Thinkerbell slechts de verbinding volgens US 998 met een gleuf en een tab of uitsteeksel stelt toe te passen, bereikt volgens haar die verbinding evenmin hetzelfde resultaat als EP 240.

Dat de door Thinkerbell toegepaste techniek niet hetzelfde resultaat oplevert als het ontbrekende kenmerk van EP 240 is volgens Thinkerbell in belangrijke mate het gevolg van het feit dat ze op een wezenlijk andere wijze werkt.

Thinkerbell verwijst hiervoor naar de wijze waarop de zwenkbare vouwstroken volgens het octrooi werken zoals beschreven in de oppositieprocedure en in de beschrijving van het octrooi, met name door elke vouwstrook te bevestigen in een ruimte tussen de buitenwand en de binnenwand van de zijwand en waarbij de vouwstrook dus achter de verbindingsstructuur aangrijpt.

In de displays van Thinkerbell worden de trays op een andere wijze met de zijwanden verbonden, met name door de uitsteeksels op de verbindingsstructuren van de zijwanden in te brengen in de gleuven vooraan de tray, zoals in US 998.

20. Het hof overweegt als volgt.

Octrooi-inbreuk bij equivalent wordt doorgaans beoordeeld op basis van de *function way result* test. Men beoordeelt hierbij of een kenmerk uit de octrooiconclusie in de beweerde namaak wordt vervangen door of gelijkaardig is aan een kenmerk dat wezenlijk dezelfde functie vervult op wezenlijk dezelfde manier en met wezenlijk hetzelfde resultaat. Dit zijn cumulatieve voorwaarden.

Het ontbrekende kenmerk uit EP 240 betreft de aan weerszijden met het draagvlak verbonden zwenkbare vouwstroken van de tray, die ingericht zijn voor aangrijping op de aangrijpvlakken van de verbidingsstructuren van de zijwanden.

De betrokken displays van Thinkerbell hebben geen zwenkbare vouwstroken, maar verlijmde vouwstroken die ingericht zijn voor aangrijping op aangrijppunten van de verbidingsstructuren van de zijwanden.

Thinkerbell stelt terecht dat de interpretatie of uitleg van (de kenmerken van) de conclusies van het octrooi EP 240 vanuit het oogpunt van de vakman en conform artikel 69 van het Europees Octrooi­verdrag in het licht van de beschrijving en de tekeningen van het octrooi moet gebeuren.

De conclusies moeten meer bepaald worden gelezen met de bedoeling hun technische betekenis te achterhalen. De beschrijving en de tekeningen vormen hierbij een essentieel hulpmiddel omdat zij de vakman in staat moeten stellen de uitvinding na te maken.

21. Volgens kenmerk 9.2 van het octrooi moeten de zwenkbare vouwstroken ingericht zijn voor aangrijping op de aangrijpvlakken van de verbidingsstructuren van de zijwanden.

De werking van de zwenkbare vouwstroken volgens kenmerk 9.2 wordt omschreven in paragraaf 0004 van EP 240, waarin vermeld wordt:

“Door de vouwstroken die zijn ingericht voor aangrijping op de aangrijpvlakken van de verbidingsstructuren toe te passen, waarbij elk aangrijpvlak is afgekeerd van de overliggende zijwand (en de overliggende verbidingsstructuur), worden de zijkanten van het display in positie gehouden (na het opzetten ervan), wat de stabiliteit van het display verbetert. Elke vouwstrook grijpt hier daadwerkelijk achter de verbidingsstructuur, waardoor de zijwand in de richting van de overliggende zijwand wordt getrokken.”

(vrije vertaling)

In paragraaf 0007 van EP 240 staat beschreven hoe de vouwstroken op de aangrijpvlakken van de verbingsstructuren aangrijpen, met name door ze vast te zetten in een tussenruimte tussen de buiten- en binnenwand van de zijwand en doordat ze zich bij het opstellen van het display in een neerwaartse richting (en dus verticaal) uitstrekken:

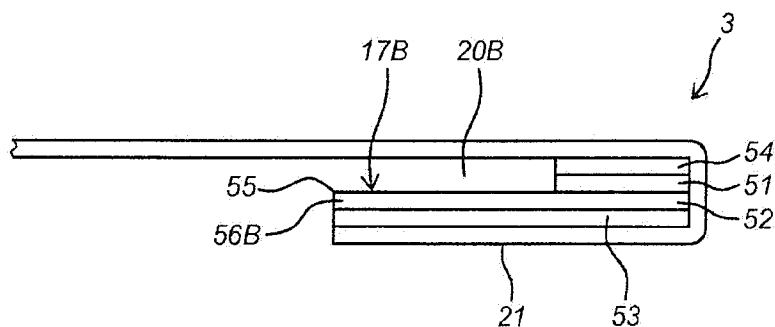
“Dit betekent dat tijdens het opzetten van het display op basis van de basisstructuur volgens de uitvinding elke vouwstrook ten minste deels vastgezet wordt in een tussenruimte die tussen de buiten- en binnenwand van de zijwand gelegen is. Deze tussenruimte wordt ook aangeduid als een ‘pocket’ (‘zak’).

(...)

De vouwstroken strekken zich (ook) uit in neerwaartse richting bij het opstellen van het display.”

(vrije vertaling)

Figuur 9 van het octrooi, zoals hieronder afgebeeld, toont het bovenaanzicht van de zijwand en de verbingsstructuur van een uitvoering, volgens hetwelk de vouwstroken van de trays in ruimte 20B tussen de zijwand en de verbingsstructuur worden aangebracht om aan te grijpen op vlak 17B. Volgens paragraaf 00034 van het octrooi over figuur 9 is het ‘aangrijpvlak’ zoals vermeld en bedoeld in kenmerk 9.2 van het octrooi de achterzijde van de verbingsstructuur van de zijwand (vlak 17B) achter dewelke de vouwstrook kan aangrijpen.

22. In het antwoord van 7 januari 2020 in de oppositieprocedure voor het EOB antwoordde de octrooigemachtigde van Pozo Negro Beheer op de vraag wat het octrooi precies opeist en hoe de vakman de term ‘aangrijpingsvlak’ (of ‘aangrijpvlak’) in het octrooi op basis van een volledige openbaarmaking van het octrooi zal interpreteren.

De octrooigemachtigde verwees voor de interpretatie van deze term (vermeld in kenmerken 7.2 en 9.2 van het octrooi) naar de laatste zin van paragraaf 00034 van het octrooi (m.n. “Zijgedeelte 56B vormt het aangrijpvlak 17B achter hetwelk vouwstrook 9B van tray 6B kan

aangrijpen” (vrij vertaald)) en naar de bijhorende figuur 9 (zie *supra*), waaruit blijkt dat het aangrijpvlak 17B zich tegenover de zijwand bevindt waarvan het deel uitmaakt en zich afkeert van de overliggende zijwand wanneer het display volledig opgezet is.

Voor de functionaliteit van het aangrijpvlak, met name het vlak waarop de zwenkbare vouwstroken volgens kenmerk 9.2 van conclusie 1 aangrijpen, verwees de octrooigemachtigde van Pozo Negro Beheer naar de volgende delen van het octrooi:

- *“de beschrijving van figuur 9 specificeert dat het aangrijpvlak 17B aan een open ruimte of zak (‘pocket’) 20B grenst **waarin een aangrijpende vouwstrook kan worden verschoven.***
- *de verbinding van de vouwstroken met de verbidingsstructuur is verder beschreven in paragraaf 0007, lijnen 34-39:*

*“Dit betekent dat tijdens het opzetten van het display op basis van de basisstructuur volgens de uitvinding **elke vouwstrook ten minste deels vastgezet wordt in een tussenruimte die tussen de buiten- en binnenwand van de zijwand gelegen is.** Deze tussenruimte wordt ook aangeduid als een ‘pocket’ (‘zak’).”*

- *in paragraaf 4 van het octrooi wordt de verbinding van de vouwstrook met de verbidingsstructuur als volgt uitgelegd:*

“Elke vouwstrook grijpt hier daadwerkelijk achter de verbidingsstructuur, waardoor de zijwand in de richting van de overliggende zijwand wordt getrokken.”

(vrije vertaling, eigen nadruk)

De octrooigemachtigde gaf aan dat de vakman rechtstreeks uit de voormelde delen van het octrooi kan afleiden hoe hij een aangrijpvlak volgens conclusie 1, in het bijzonder in het licht van kenmerken 7.2 en 9.2, betekenisvol kan interpreteren.

Hij voegde eraan toe dat *“de bovenvermelde betekenis van de term ‘aangrijpvlak’ [...] hier [is] aangevoerd als wat de vakman uit de volledige openbaarmaking van het octrooi afleidt, en bijgevolg wat de term betekent in de context van het octrooi”* (vrij vertaald).

Het gaat bijgevolg niet om een beperkte interpretatie die niet uit het octrooi af te leiden zou zijn of die zich slechts tot een mogelijke uitvoeringsvorm zou beperken, maar om de betekenis of interpretatie van de term 'aangrijpvlak' op basis van het octrooi.

Het hof treedt deze interpretatie bij en besluit dat de zwenkbare vouwstroken volgens het octrooi achter aangrijpvlakken van de verbindingsstructuur aangrijpen.

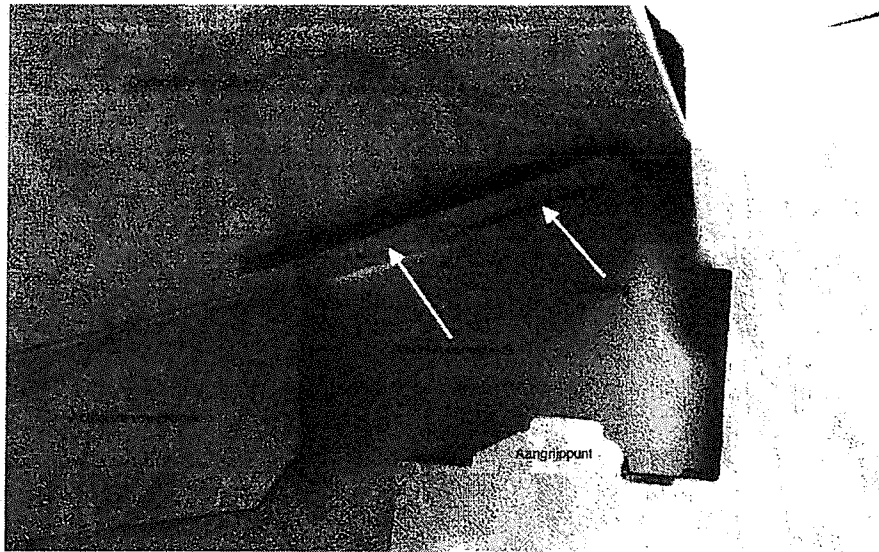
23. De trays van de displays van Thinkerbell hebben geen zwenkbare vouwstroken die (minstens deels) aangrijpen achter de aangrijpvlakken van de verbindingsstructuur, zoals bedoeld en opgeëist in conclusie 1 van EP 240 volgens de beschrijving en de figuren van het octrooi en zoals bevestigd door de octrooigemachtigde van Pozo Negro Beheer in de oppositieprocedure voor het EOB.

Zij hebben daarentegen (verlijmde) vouwstroken met een opening of gleuf die aangrijpen op aangrijppunten van verbindingsstructuren van de zijwanden, met name op een uitsteeksel of tab van de verbindingsstructuren van de zijwanden.

In tegenstelling tot wat appellanten voorhouden is in de betrokken displays van Thinkerbell geen sprake van een uitbreiding van het verbindingsprincipe uit US 998 met zijdelingse vouwstroken die aangrijpen achter de verbindingsstructuur. Het verbindingsprincipe uit US 998 met een tab-gleuf aangrijpingsconstructie, waarbij een gleuf in het draagvlak op een uitsteeksel of tab op de verbindingsstructuur van de zijwand (en niet in een open ruimte achter de verbindingsstructuur van de zijwand) aangrijpt, is in de betrokken displays van Thinkerbell behouden, waarbij de trays met een bijkomende verstevigende (derde) laag in de vorm van een met het draagvlak verlijmde vouwstrook met eveneens een gleuf die overlapt met de gleuf in het draagvlak zijn uitgerust (daar waar de trays van US 998 uit slechts twee over elkaar gevouwen panelen met gleuven bestaan die op een tab aangrijpen, cf. paragraaf 0015 van US 998).

Deze bijkomende verstevigende laag heeft op het principe of de wijze van de verbinding met gleuven en tabs volgens de stand van de techniek evenwel geen impact.

Dit blijkt onder meer uit foto 5.15 bij het deskundigenverslag, zoals opgenomen in het bestreden vonnis en hierna hernomen:

Het ontbrekende kenmerk uit EP 240 voor de verbinding tussen de trays en zijwanden is in de betrokken displays van Thinkerbell dus vervangen door verlijmdе vouwstroken met een opening of gleuf die op een tab of uitsteeksel op de verbidingsstructuren van de zijwanden aangrijpen.

EP 240 strekt ertoe ten opzichte van de stand van de techniek een eenvoudige, maar robuustere en betrouwbardere verbinding tussen de trays en zijwanden van de displays tot stand te brengen.

Deze verbinding komt in EP 240 tot stand via zwenkbare vouwstroken aan het draagvlak die (minstens deels) in een tussenruimte achter de verbidingsstructuur van de zijwand aangrijpen.

De wijze waarop de verbinding tussen de trays en zijwanden in de betrokken displays van Thinkerbell tot stand komt is wezenlijk verschillend.

Bij de betrokken displays van Thinkerbell komt deze verbinding immers, zoals in US 998, via een tab-gleuf aangrijpingsconstructie tot stand waarbij de trays met een opening of gleuf in het draagvlak op een uitsteeksel of tab van de verbidingsstructuur van de zijwand op de zijwand aangrijpen.

De technische werking van de vouwstroken is in beide oplossingen dan ook niet wezenlijk hetzelfde.

Hoewel het correct is dat de verlijmde vouwstrook ter hoogte van de gleuf mee aangrijpt op het uitsteeksel of de tab van de verbindingsstructuur van de zijwand, is de functie van de verlijmde vouwstrook – in tegenstelling tot die van de zwenkbare vouwstroken van EP 240 – niet het maken van een verbinding tussen de tray en de zijwand, die immers ook zonder de verlijmde vouwstrook via de tab-gleuf koppeling tot stand zou komen, maar het versterken van het draagvlak en de gleuf. De verlijmde vouwstrook beïnvloedt de wijze waarop de tray op de zijwand aangrijpt en de plaats van de aangrijping evenwel niet.

De vouwstroken vervullen in beide oplossingen dan ook niet wezenlijk dezelfde (technische) functie.

Bovendien en in elk geval is ook niet aangetoond dat beide verbindingsprincipes dezelfde of gelijkwaardige technische effecten hebben en dat beide oplossingen wezenlijk hetzelfde resultaat opleveren.

Zoals in US 988 komt de verbinding tussen de trays en zijwanden ook in de betrokken displays van Thinkerbell immers nog steeds met een tab-gleuf aangrijpingsconstructie tot stand.

Niet aangetoond is dat de versteviging van het draagvlak en de gleuf met een rond het draagvlak verlijmde vouwstrook, waardoor de gleuf die aangrijpt op de tab zich over drie lagen in plaats van over twee lagen uitstrekt, maar zonder dat (een deel van) de vouwstrook in een ruimte tussen de buitenwand en binnenwand van de zijwand achter de verbindingsstructuur wordt geplaatst en aangrijpt:

- de intrinsieke eigenschap van gleuven dat ze kunnen worden beschadigd door scheuren aan de randen van de gleuf tijdens het gebruik en het opzetten van het display, zoals aangehaald door de octrooigemachtigde van Pozo Negro Beheer in het antwoord van 7 januari 2020 als reden waarom de oplossing van US 998 minder effectief en minder betrouwbaar is, wegneemt en verhelpt, en
- wezenlijk hetzelfde voordelig synergetisch resultaat als het verbindingsprincipe van EP 240 oplevert en de stabiliteit en betrouwbaarheid van het display bijgevolg in wezenlijk dezelfde mate verhoogt.

Niet aangetoond is dan ook dat het verbindingsprincipe in de betrokken displays van Thinkerbell technisch gelijkwaardig is en in wezen hetzelfde probleem oplost dat EP 240 stelt op te lossen en dezelfde (technische) functie in deze context vervult.

Uit niets blijkt dat de vakman voor de oplossing van het probleem dat EP 240 stelt op te lossen het verbindingsprincipe zoals opgeëist in het octrooi door het verbindingsprincipe in de betrokken displays van Thinkerbell zou vervangen en dat beide verbindingsprincipes op basis van het octrooi bijgevolg substitueerbaar en gelijkwaardig zouden zijn.

Het is dan ook niet aangetoond dat de beschermingsomvang van EP 240 zich tot de betrokken displays van Thinkerbell uitstrekt.

Het hof sluit zich op basis van het voorgaande aan bij het oordeel van de eerste rechter dat ook geen octrooi-inbreuk bij equivalent voorligt.

De inbreukvordering is dan ook ongegrond.

De overige ingeroepen middelen geven geen aanleiding tot een andere beslissing. Het hof gaat hierop dan ook niet in.

(iii) beweerde nietigheid (ondergeschikt en voorwaardelijk)

24. Bij gebrek aan een bewezen octrooi-inbreuk is het in ondergeschikte orde en voorwaardelijk ingeroepen verweer van Thinkerbell volgens hetwelk EP 240 nietig is, zonder voorwerp.

Het hof gaat bijgevolg ook hierop niet in.

(iv) beweerde slechtmaking

25. Thinkerbell verwijt appellanten haar reputatie bij een belangrijke klant te hebben geschaad.

Volgens Thinkerbell maakten appellanten zich meer bepaald schuldig aan slechtmaking door, hoewel ze wisten van wie de betrokken displays afkomstig waren, AB Inbev hierover bij e-mail van 9 juli 2019 aan te schrijven en voor te houden dat Thinkerbell inbreuk maakt op hun octrooirechten.

De betrokken e-mail van Holbox aan AB Inbev luidt als volgt:

“In mei van dit jaar spraken we over een van onze concurrenten die u een FSDU (Display Bucket Corona) voor de Franse markt voorstelde die een inbreuk uitmaakt op ons octrooi 17152636.1

Recent hebben we in België gezien dat deze identieke (en bijgevolg eveneens inbreukmakende) constructie ook voor een Jupiler 0.0% unit gebruikt wordt (zie de bijgevoegde foto).

Aangezien we ons octrooi juridisch moeten beschermen, zou ik u willen vragen ons mee te delen wie uw leverancier/producent is van deze Jupiler 0,0% units.

Zodra u ons deze informatie hebt meegedeeld, zullen wij juridische maatregelen tegen deze leverancier/producent nemen en AB InBev blijft wat deze kwestie betreft buiten beschouwing.”

(vrij vertaald)

Met het sturen van deze e-mail begingen appellanten volgens Thinkerbell een oneerlijke marktpraktijk die van aard is haar beroepsbelangen aan te tasten.

Thinkerbell vordert op incidenteel beroep een passende en beperkte verbodsmaatregel op te leggen en appellanten tot betaling van een schadevergoeding, *ex aequo et bono* op 5.000 euro begroot, te veroordelen.

26. Appellanten betwisten schuldig te zijn aan slechtmaking.

Zij stellen niet zelf het initiatief te hebben genomen om contact op te nemen met AB InBev over de betrokken displays, maar naar aanleiding van een ‘aanbesteding’ in Frankrijk van AB InBev tekeningen van de betrokken displays, aangeboden op de Franse markt, te hebben ontvangen. Toen zij, na advies van hun octrooigemachtigden volgens hetwelk de betrokken displays inbreukmakend waren, dezelfde displays op de Belgische markt aantroffen, stellen zij om hun octrooi-rechten te kunnen handhaven contact te hebben opgenomen met AB InBev met de vraag wie deze displays op de Belgische markt commercialiseerde.

Dit maakt volgens appellanten geen slechtmaking uit, maar is een logische stap van een octrooihouder om inbreuken te bestrijden.

In elk geval is volgens hen geen schadevergoeding aan de orde, bij gebrek aan het bewijs van een door Thinkerbell geleden schade die met een fout van appellanten in causaal verband zou staan.

27. Het hof overweegt als volgt.

Krachtens artikel VI.104 WER is elke daad verboden die strijdig is met de eerlijke marktpraktijken en waardoor een onderneming de beroepsbelangen van een of meer andere ondernemingen schaadt of kan schaden.

Er is sprake van een fout in de zin van voormeld artikel wanneer een inbreuk op de wet wordt gepleegd of wanneer de algemene zorgvuldigheidsnorm in het ondernemingsverkeer wordt geschonden. Bij de toetsing aan de algemene zorgvuldigheidsnorm in het economisch verkeer moet het gestelde schadeveroorzakende gedrag worden vergeleken met dat van een normaal vooruitziend en zorgvuldig ondernemer geplaatst in dezelfde omstandigheden.

Slechtmaking is een bijzonder schadelijke aanval op een onderneming, waardoor afbreuk wordt gedaan aan haar reputatie of aan de reputatie van haar producten, diensten of activiteiten, door een lasterlijke of eerrovende daad, of zelfs door een eenvoudige kritiek die toelaat deze onderneming te identificeren.

28. Aangezien appellanten reeds rechtstreeks met Thinkerbell over de op de Franse markt aangetroffen displays hadden gecommuniceerd, treedt het hof de eerste rechter bij dat de betrokken e-mail van 9 juli 2019 aan AB InBev onnodig was om de producent van dezelfde op de Belgische markt aangetroffen displays te identificeren. Appellanten hadden Thinkerbell hierover meteen rechtstreeks kunnen aanschrijven.

De e-mail maakt evenwel geen verboden daad van slechtmaking uit.

De e-mail kaderde in en was een vervolg op gesprekken die appellanten in mei 2019 met AB InBev over de displays van Thinkerbell op de Franse markt hadden gevoerd.

De vaststelling dat appellanten de betrokken displays in de e-mail als inbreukmakend – en niet als mogelijk inbreukmakend – omschreven, zonder dat hierover reeds een uitspraak ten gronde voorlag, maakt van deze e-mail geen met de eerlijke marktpraktijken strijdige daad die potentiële schade aan de beroepsbelangen van Thinkerbell berokkende.

Het was op basis van de e-mail immers duidelijk dat nog geen uitspraak over de aangevoerde inbreuk voorlag, aangezien Holbox de identiteit van de leverancier/producent van de displays opvroeg met het oog op een bescherming van haar octrooirechten en aankondigde dat zij na de ontvangst hiervan juridische maatregelen zou nemen.

Holbox gaf in de e-mail verder ook aan dat zij AB InBev hierbij niet zou betrekken.

Het hof acht in deze omstandigheden geen kwade trouw van Holbox, noch een potentiële schade van Thinkerbell aangetoond op grond waarvan een staking te bevelen is.

Thinkerbell bewijst evenmin een schade waarvoor zij een schadevergoeding kan vorderen.

De eerste rechter stelde in dit verband terecht dat nergens uit blijkt dat de reputatie van Thinkerbell door de e-mail beschadigd werd, noch dat AB InBev door de e-mail geen verdere bestellingen van displays meer bij Thinkerbell heeft geplaatst.

De eerste rechter verklaarde de tegenvordering van Thinkerbell dan ook terecht ongegrond.

Het incidenteel hoger beroep van Thinkerbell is op dit punt bijgevolg ongegrond.

(v) *besluit en gerechtskosten*

29. Het hoger beroep van appellanten is ongegrond.

Het incidenteel hoger beroep van Thinkerbell is, tenzij in beperkte mate voor wat de beslissing van de eerste rechter over de gerechtskosten betreft (zie *infra*), ongegrond.

30. De eerste rechter heeft de gerechtskosten bij toepassing van artikel 1017, lid 4 Ger.W. omgeslagen in die zin dat elke partij de eigen kosten van het geding moet dragen, met inbegrip van de kosten van de deskundige aangesteld in het kader van het beslag inzake namaak.

Thinkerbell stelt ook hiertegen incidenteel hoger beroep in. Zij vraagt het hof om appellanten tot de kosten van het geding te veroordelen, met inbegrip van (i) een vergoeding voor de kosten van bijstand door haar octrooigemachtigde en (ii) een maximale rechtsplegingsvergoeding voor de beide aanleggen omwille van de complexiteit van het geschil door zijn aard (octrooigeschil) en de initiële vordering van appellanten op grond van artikel 19, derde lid Ger.W. waarover zij afzonderlijk moest concluderen en waarvan appellanten later afstand deden.

31. Aangezien de eerste rechter partijen over onderscheiden geschilpunten in het ongelijk stelde, kon de eerste rechter de gerechtskosten in eerste aanleg bij toepassing van artikel 1017 lid 4 Ger.W. tussen partijen omslaan.

Gelet op de afwijzing van de inbreukvordering van appellanten, acht het hof het evenwel juist en gepast de kosten in de beide aanleggen zo om te slaan dat:

- appellanten naast de dagvaardingskosten in eerste aanleg (als eigen kosten van het geding) ook voor het rolrecht in eerste aanleg en voor de bijdrage voor het fonds tweedelijnsbijstand en het rolrecht in hoger beroep moeten instaan,
- Thinkerbell recht heeft op een rechtsplegingsvergoeding per aanleg, maar $\frac{1}{4}$ van de rechtsplegingsvergoedingen waarop zij gerechtigd is zelf ten laste moet nemen.

Zij kan appellanten bijgevolg tot betaling van $\frac{3}{4}$ van deze rechtsplegingsvergoedingen aanspreken.

De aard van het geschil, met name een octrooigeschil met een inbreuk- en nietigheidsvordering, verantwoordt een toekenning van het maximumbedrag van de rechtsplegingsvergoeding. Het hof kent bijgevolg het maximumbedrag toe, met name 9.000 euro ($\frac{3}{4}$ van 12.000 euro) voor de procedure in eerste aanleg en 11.773,25 euro ($\frac{3}{4}$ van 15.697,67 euro) in hoger beroep.

- de beweerde kosten voor de technische deskundige (octrooigemachtigde) van Thinkerbell maken geen deel uit van de gerechtskosten in de zin van artikel 1018 Ger.W. (zie Cass. 17 september 2018 en Cass. 22 september 2023, C.22.0287.F.).

Thinkerbell legt bovendien ook geen enkele staving voor van gemaakte kosten van bijstand van een octrooigemachtigde.

Het hof wijst de door Thinkerbell gevorderde vergoeding van 1 euro provisioneel ter dekking van beweerde kosten van bijstand van een octrooigemachtigde dan ook af.

Het hof kent het incidenteel hoger beroep van Thinkerbell tegen de beslissing over de gerechtskosten bijgevolg deels toe en hervormt het vonnis op deze punten.

32. De kosten van de deskundige aangesteld in het kader van het beslag inzake namaak zijn conform het bestreden vonnis, dat het hof ook op dit punt bevestigt, ten laste van de partij die ze gemaakt heeft, met name appellanten.

OM DEZE REDENEN

HET HOF, recht doende na tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Verklaart het hoger beroep van appellanten ongegrond,

Verklaart het incidenteel hoger beroep van Thinkerbell wat de gerechtskosten betreft in de volgende beperkte mate gegrond,

Opnieuw rechtdoende op deze punten,

Veroordeelt appellanten tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 9.000 euro aan Thinkerbell voor de procedure in eerste aanleg,

Veroordeelt appellanten tot terugbetaling aan Thinkerbell van 55 euro, zijnde het aandeel van het rolrecht van 165 euro in eerste aanleg tot betaling waarvan Thinkerbell werd veroordeeld, Wijst het incidenteel hoger beroep voor het overige af,

Slaat de gerechtskosten in hoger beroep om tussen partijen,

Veroordeelt appellanten tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 11.773,25 euro aan Thinkerbell in hoger beroep,

Veroordeelt appellanten tot betaling van de bijdrage van 20 euro aan het fonds tweedelijsbijstand in hoger beroep,

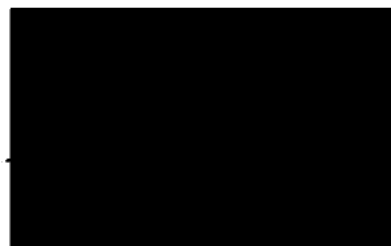
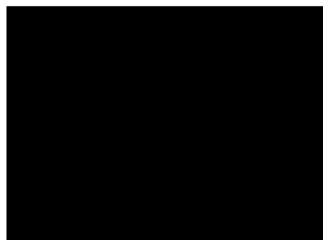
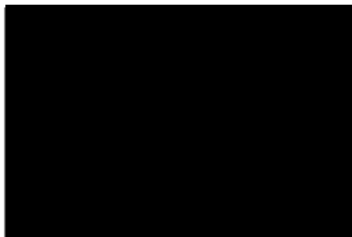
Veroordeelt appellanten tot betaling van het rolrecht in hoger beroep van 400 euro, elk ten belope van de helft, op uitnodiging van de FOD Financiën.

Dit arrest werd gewezen en ondertekend door de achtste kamer van het hof van beroep te Brussel, samengesteld uit:

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Raadsheer,
Raadsheer,
Raadsheer,

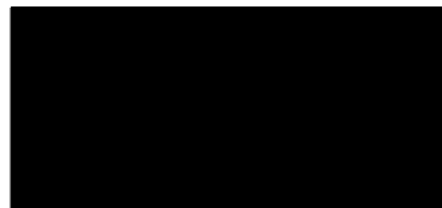
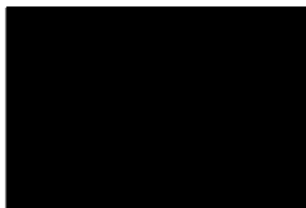
die de pleitzittingen hebben bijgewoond en die over de zaak hebben beraadslaagd.

Dit arrest werd uitgesproken op de openbare terechtzitting van **8 december 2025** door:

[Redacted]
[Redacted]

Raadsheer
Griffier

Eensluidend verklaarde kopie

Afgeleverd aan: Aan de Minister van ECONOMISCHE ZAKEN,

art. Bericht

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Brussel, 11-12-2025

Griffier